

tum er, at de ingenting faar ud af det, i hvert Tilfælde ikke ud over det, Bestyrelsen selv tjener.

Den højtærede Justitsminister gav mig et Svar paa min Forespørgsel om Revisionen og føjede til: Jeg tillægger det ikke stor Betydning, om Revisoren en Gang hveranden Maaned gaar ned paa Nellemanns Kontor og ser Tallene efter. Deri har Ministeren jo ganske Ret, men det var heller ikke det, min Forespørgsel gjaldt, det har jeg selv sagt, thi jeg gjorde opmærksom paa, at i Fundatstillægsbestemmelsen af 1876 giver man Revisoren en anden Op-gave, og det er den, at han jævnlig bør besøge Jægerspris og undersøge Forholdene baade paa Opdragelsesanstalten og paa Godserne. Det interesserer mig langt mere at faa at vide, om det er sket, om der foreligger nogen Indberetning for Justitsministeren om, at det er sket. Det har jo sin Interesse at vide, om en Repræsentant for Offentligheden virkelig opfylder de statutmæssige Forpligtelser, der siger: Det og det skal du gøre i Offentlighedens Interesse, derfor faar du din Løn og en Bolig anvist paa Slottet og Diæter og Rejsepenge. Det svarede Ministeren ingenting paa; jeg beder den højtærede Minister svare mig derpaa.

Jeg rettede ogsaa et andet Spørgsmaal til Justitsministeren, nemlig hvor stor Bestyrelsens Løn var. Det bestemmes, som jeg ogsaa nævned, at deres Løn ikke maa være under 5,000 Kr. — det er altsaa noget, de selv bestemmer, det foreligger ikke i Fundatsen — og ikke over 6,000 Kr. Jeg spurgte altsaa, om Lønnen var 5,000 eller 6,000 Kr., og om, hvorvidt Formanden i Kontorholdsgodtgørelse faar mere end de 2,000 Kr., som den Gang blev fastsat. Jeg er tilbøjelig til at mene, at han faar mere nu. Jeg spurgte ogsaa Justitsministeren, hvad Bestyrelsen faar i Diæter. Det fastsloges i sin Tid, at de skulde have 5 Kr. i Diæter og 6 Kr. i Rejsepenge. Der er nævnt for mig forskellige Tal for disse Diæter; det er nævnt, at Diæterne var 12 Kr.; og det er nævnt, at de er 20 Kr. Jeg ønsker at høre den højtærede Ministers Udtalelse derom. Der har været spurgt, om de Rejsepenge, de faar, er 6 Kr. eller 7 Kr. Det spiller jo ingen Rolle, om det er 6 eller 7 Kr.; men Sagen er den, at Opdragelsesanstaltens Ekvipager altid staaer til Bestyrelsens Raadighed, afhenter dem gratis, saa kunde de for Resten gerne kvittere Rejseudgifterne fra Stationen ud til Anstalten. Jeg nævner dette, fordi man har villet fastslaa officielt, at var der noget,

man ikke skulde paadutte de Herrer, som sidder i Bestyrelsen, saa var det Egennytte. Jeg er ikke i Stand til at se andet, end at der bygges paa en ret stærk Egennytte i en vis Forstand, dersom man benytter sig af saadanne Ting, dersom man f. Eks. siger, at man vil have sine Rejseudgifter dækket og saa lader sig gratis afhente af Opdragelsesanstaltens Vogne. Jeg har set efter i Regnskaberne, om der findes opført noget til Indtægt i saa Henseende, men det gør der ikke.

Da det af det ærede Medlem fra Slagelse (Holger Neergaard) og af det ærede Medlem fra Vinderup (Moltesen) saa stærkt blev hævdet, at paa Jægerspris Stiftelse var der i og for sig intet, der trængte til Undersøgelse, det, jeg havde fremført, var slaaet ned, vil jeg sige, at jeg kan nævne mange, mange Ting foruden dem, jeg har nævnt, og at dette, at de Herrer paa denne Maade synes at ville skyde mine Udtalelser til Side som noget, der ingen Interesse har, fører med sig, at jeg kommer ind paa at nævne Ting, som jeg ellers ikke havde tænkt at ville nævne. Jeg skal gøre det ganske kort. Jeg skal da for det første gøre opmærksom paa, at naar Bestyrelsen supplerer sig selv, kan den jo vælge, hvem den vil, det er den selvfølgelig berettiget til. Men naar man gaar Rækken igennem, ser man, at her er man i Grunden inde paa at oprette et Familie- og Vennefideikommis; og det er der maaske ikke noget at sige til, dersom det blot ikke gaar saaledes, at det ikke slaar til i Virkeligheden, hvad det ærede Medlem fra Vinderup sagde, at den, som Gud giver et Embede, giver han ogsaa Forstand. Det er netop ikke sikkert, at man kan sige det samme om den, som man giver Administrationen af en stor Gaard. Der er det farligt at lade det gaa saadan, at man siger: Venner og Bekendte skal foretrækkes. Jeg skal saaledes nævne, at den, som blev valgt til Suppleant for Højesteretsadvokat Nellemann første Gang, var hans Søn. Han afgik imidlertid ved Døden; men derefter valgte man Højesteretsadvokat Nellemanns Kompagnon. Saaledes er Stillingen nu. Jeg kan endvidere nævne, at den Gang Overretsassessor Hastrup døde og en ny Mand traadte til paa hans Plads, da var det ingen anden end Højesteretsadvokatens Huslæge — jeg tror for Resten, at det er en dygtig Mand; men man sporer Forbindelsen.

Jeg skal imidlertid ikke forfølge dette videre, men skal komme nærmere ind paa enkelte andre Ting. Det ærede Medlem fra Slagelse (Holger Neergaard) ryster paa Hovedet; det kan ikke nytte; det ærede